

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4533/2021
17.02.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из села ..., Општина Ивањица, кога заступају Иван Богдановић, Мишко Димитријевић, Мирјана Димитријевић и Радован Џанић, адвокати из ..., против тужене Републике Србије – Министарство унутрашњих послова – Сектор за ванредне ситуације Београд, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Краљеву, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 880/20 од 03.03.2021. године, у седници одржаној дана 17.02.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 880/20 од 03.03.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 880/20 од 03.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици П 672/18 од 02.03.2020. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да му на име накнаде материјалне штете исплати износ од 154.938,00 динара са каматом по стопи предвиђеној Законом о затезној камати и то на износ од 99.960,00 динара почев од 16.08.2015. године па до коначне исплате и на износ од 54.978,00 динара почев 16.08.2016. године па до коначне исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде материјалне штете поред износа досуђеног у ставу првом изреке, исплати још износ од 151.062,00 динара са каматом по стопи предвиђеној Законом о затезној камати почев од 06.02.2018. године па до коначне исплате и камату по стопи предвиђеној Законом о затезној камати и то на износ од 99.960,00 динара почев од 14.05.2015. до 16.08.2015. године на износ од 54.978,00 динара почев од 14.05.2015. до 16.08.2016. године. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 53.054,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Чачку Гж 880/20 од 03.03.2021. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и тужене и потврђена пресуда Основног суда у Ивањици П 672/18 од 02.03.2020. године у ставу првом изреке у делу одлуке о главном захтеву за износ од 154.938,00 динара и у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Ивањици П 672/18 од 02.03.2020. године у ставу првом изреке у делу одлуке о законској затезној камати и у ставу трећем изреке, тако што је обавезана тужена да тужиоцу, на износ накнаде штете досуђене ставом првим изреке Основног суда у Ивањици П 672/18 од 02.03.2020. године у износу од 154.938,00 динара, исплати законску затезну камату почев од 02.03.2020. године као дана пресуђења па до исплате, а потраживање законске затезне камате на износ од 99.960,00 динара за период од 16.08.2015. до 01.03.2020. године и на износ од 54.978,00 динара за период од 16.08.2016. до 01.03.2020. године одбијено као неосновано. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 50.099,92 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Применом одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и да је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом обавезана је тужена да тужиоцу накнади материјалну штету коју је претрпео на засаду малина на својој парцели Општина Ивањица услед елементарне непогоде – града и олујног ветра дана 14.05.2015. године. Одговорност тужене за претрпљену штету произилази чињеница да тужена није поступила у складу са чл. 2, 8. и 132. Закона о ванредним ситуацијама („Службени гласник РС“ бр. 111/09... 93/12) и чланом 18. Закона о метеоролошкој и хидролошкој делатности („Службени гласник РС“ бр. 88/10), односно није обезбедила изградњу јединственог система заштите од елементарних непогода и није благовремено успоставила систем противградне заштите за 2015. годину.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да је оваква одлука у складу са правним ставовима који су изражени кроз одлуке Врховног касационог суда Рев 4428/18 од 17.04.2019. године, Рев 2576/2019 од 15.08.2019. године, Рев 369/2019 од 11.09.2019. године, Рев 3275/2020 од 20.01.2021. године и Рев 4363/2019 од 07.10.2020. године, које

пресуде су донете у истоветним чињенично-правним споровима, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности, спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Применом члана 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда (у овој врсти спорова) ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 09.05.2018. године. Вредност предмета спора је 306.000 динара, што на дан подношења тужбе представља динарску противвредност мању од 3.000 евра.

Како вредност предмета спора правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужиоца недозвољена у складу са одредбом члана 479. став 6. ЗПП, па је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
др Драгиша Б. Слијепчевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић